

Het keerpunt

Vaste grond

Op 4-jarige leeftijd had ik een crossquadje en later een crossbrommer op 2 wielen. In het weekend kwam mijn neef Frederik graag rijden met zijn grote crossmotor, omdat er naast ons huis een natuurterrein lag. Daar konden we ons uitleven zonder anderen tot last te zijn. Dit was een mooie tijd. Later zetten mijn ouders deze hobby stop, omdat die te veel geld kostte. We hadden het

niet altijd even breed, maar ik heb thuis een fantastische jeugd beleefd.

Ik werd op school echter vaak als het vijfde wiel aan de wagen gezien. Ik werd wat gepest, hoorde er nooit echt bij. Van tijd tot tijd sloeg dit om in slecht gedrag. Ik haalde geregeld kattenkwaad uit, waarschijnlijk om in de kijker te lopen. Maar dit maakte het vaak nog veel erger.

Zomerkamp

Iedere zomer ging ik mee op kamp, georganiseerd door de Evangelische Christen Vereniging. Dit was voor mij steeds dolle pret. Ravotten met de leiding, nachts spelen, gewoon leuke dingen doen. Ik ging niet mee omdat ik in God geloofde (of wou geloven), maar puur voor de fun. Nee, ik ging mee omdat dit nu eenmaal verwacht werd door mijn ouders, net zoals ze wilden dat ik meeding

Mag ik me even voorstellen:

*ik ben Pieter-Jan Steyaert, geboren op 13 oktober 1990 te Gent, dus 32 jaar.
Naast mijn ouders heb ik nog een 2 jaar oudere zus.
Ik ben opgegroeid in het dorpje Lovendegem, naast Gent.*

naar de kerk. Maar het geloof interesseerde me geen bal.

Er werd daar ook telkens gesproken over geloof. Daar maakte ik me niet druk over omdat ik mijn eigen keuzes wou maken en liever zonder God wou leven. Wel had ik schrik voor een 'oordeel' als je geen rekening hield met God. Deze worsteling heeft mij lang bezig gehouden. Ik werd er op den duur angstig van en zelfs wat depressief. Dit deed me besluiten rond mijn 10 à 12 jaar om God volledig uit mijn leven te bannen. Ik maakte mezelf wijs dat God niet bestond. De worsteling en depressieve gevoelens gingen weg, niet wetende welke gevolgen dit later zou hebben.

Rode cijfers

Toen ik op 12 jaar naar het middelbaar onderwijs ging, dacht ik: deze keer wil ik niet gepest en weggedrukt worden. Ik zal mij anders moeten gedragen. Ik ging andere kleren kopen, trok 'skater' kleren aan. Ik zette meer en meer een grote mond op en begon me stoer te gedragen. Als iemand problemen met mij zocht, eindigde dit vaak in een robbertje vechten. En

het werkte. Mijn cijfers waren echter ver van goed, maar ik slaagde steeds met de hakken over de sloot. Mijn ouders kregen vaak rode nota's in de agenda te verduren: strafstudies e.d. In het 3de jaar kwam ik op een andere school terecht. De situatie verbeterde wel. Ik volgde de richting die me lag. Ik was meer gemotiveerd waardoor mijn cijfers terug goed werden. Ik werd ook redelijk goed aanvaard in de klas waardoor ik mij minder stoer gedroeg.

Via een schoolvriend leerde ik sigaretten roken en soms ook wat wiet. Ik kwam een vriend tegen die mijn aandacht wegtrok van het roken en me hielp focussen op school. Toch koos ik steeds voor de 'verkeerde' vrienden.

Later kwam ik in mijn eigen thuisdorp Lovendegem oude vrienden uit het basisonderwijs tegen. We werden van die 'hangjongeren' in het dorp. We zochten krakerspanden op om dan met een hele boel flessen drank ons te bedrinken.

Scheiding

Toen mijn ouders scheidden – volgens mij had mijn gedrag

... ik wilde mijn eigen keuzes maken en wou liever zonder God leven.

Bij mijn vriendengroep in Lovendegem hadden we een zolder omgebouwd tot “stookruimte”. Daar konden we ongestoord wiet roken, drinken, ...

extra druk gegeven – koos ik ervoor om bij mijn moeder te wonen. Doordat ze veel moest werken om de financiële druk aan te kunnen en daardoor minder thuis was, verloor ze de controle over mij. Dit gaf mij de mogelijkheid om meer weg te glippen, en te gaan drinken en wiet te roken. De situatie begon helemaal uit de hand te lopen.

Later, in de periode van het 6de jaar kwam ik in contact met iemand op school. Hij vroeg mij of ik eens wou proberen met XTC of Speed. Ik twijfelde

even, maar besloot al snel om te experimenteren. Bij mijn vriendengroep in Lovendegem hadden we een zolder omgebouwd tot “stookruimte”. Daar konden we ongestoord wiet roken, drinken, etc. Daar probeerde ik voor het eerst een pilletje XTC. Ik voelde mij toen zo goed, onoverwinnelijk, alles ging vlugger,... Ik kon precies alles 10 keer scherper waarnemen. Ik was verkocht: dit zou ik meer gaan doen. Zo liep de situatie verder uit de hand. Het kwam zo ver dat ik zelfs tijdens de dag, dus ook op school, XTC of speed gebruikte. Ik was verslaafd aan de kick. Ook wiet roken verdapperde, afhankelijk van hoeveel geld ik had. Ik stal fietsen en verkocht die, pakte geld van mijn mama. Ik bedelde bij mijn grootmoeder om drinkgeld, zodat ik alles kon betalen. Ik bezocht feestjes, om op hardstyle en hardtech te gaan trippen met XTC en speed. Ik dronk er nog veel bij. Ik was mijn lichaam aan het uitputten.

Paniek

Op een zekere avond had ik in bed nog een lijntje speed gesnoven om de nacht door te komen. ‘s Morgens voelde ik bij het uitwerken van de speed plots een harde ontwenning. Ik werd paniekerig, voelde mijn

hart niet meer kloppen. Mijn borstkas tintelde. Ik dacht dat ik zou sterven. Ik liep in mijn onderbroek naar buiten, nam de fiets en begon zo hard te trappen als ik kon. Zo kon ik mijn hart voelen kloppen. Mijn zus was wakker geworden van mijn gestommel beneden. Ik kwam terug en voelde mijn hart niet meer telkens ik stopte met fietsen. In paniek liep ik naar binnen, naar zus toe. Ik vroeg om aan mijn hart te voelen, maar in feite was mijn hart tegen 200 km/h aan het kloppen. Ik tintelde

mijn drugsgebruik en liet me zien hoeveel ik veranderd was: Met een lengte van 1m89 woog ik maar 72 kg. Ik zag er echt als een wrak uit. Dat optreden door papa liet mij plots beseffen wat er aan de hand was. Het kwam binnen. Dit was ook het keerpunt. Ik heb me nog een aantal keer aan drugs gewaagd. Maar ik kreeg weer een enorme terugval. Ik was zo bang om dood te gaan. Maar ik wou graag stoppen. Om uiteindelijk de effecten te verminderen en te kalmeren kreeg ik via de huisarts Valium voorgeschreven. Dit hielp om rustig te worden. Zo lukte het om te stoppen met drugs.

Nieuwe relaties

Uiteindelijk schoot er geen enkele vriend meer over uit mijn drugsperiode. Als je daarmee stopt, merk je dat iedereen je gewoon laat vallen. De vriendschappen waren alleen gebaseerd op drugs. Ik had het gevoel dat ik mijn jeugd had gemist en wou deze inhalen. Ik wou opnieuw aan motorcross doen, deze keer in competitie. Ik ging volop trainen en rolde in een nieuwe "verslaving". Ik trainde als een beest en was er bijna continu mee bezig. In die periode kwam ik af en toe in een relatie terecht. Maar die liep nooit goed, omdat ik teveel

helemaal, omdat ik aan het hyperventileren was. Mijn lichaam was uitgeput. Mama kwam zo snel mogelijk naar huis en stelde mij gerust. Ik was er vast van overtuigd dat ik zou sterven en was er niet klaar voor.

Zo wist mama dat ik drugs nam en ze nam een urinestaal af, die dit bevestigde. Ik maakte mama eerst wijs dat er iets in mijn drinken was gedaan. Maar de dosissen waren zo hoog dat dit niet waar kon zijn. Ze hield me daarna meer in de

gaten. Ze gaf mij zelfs aan bij de politie. Zo kregen ze mij in het vizier en kwamen ook mijn fietsdiefstallen uit. Ik deed nog een tijd voort met drugs, was wel alerter geworden, want het mocht niet opvallen.

Nieuwe passie

Op een dag kreeg ik ruzie met mama. Ik liep kwaad naar buiten, weg van huis, de straat op. Mama belde papa op om mij te gaan zoeken. Hij vond me en smeekte in te stappen. Hij toonde een foto van vóór

“...
**maar nu weet
ik dat God je
nooit loslaat**
...”

tijd wilde besteden aan trainen en niet aan relaties. Ik kon mij eigenlijk niet binden aan een vrouw. Over het algemeen had ik het trouwens moeilijk met relaties. Ik merkte niet dat ik mentaal nog helemaal niet was genezen. Dit onderdrukte ik en ik stortte mij volledig op het motorcrossen. Tijdelijk kreeg ik hier voldoening van. Ik wou geen echte relatie met een vrouw, maar wel seksueel contact. Zo kwam ik uiteindelijk terecht bij een prostituee. De schaamte was zo groot. Ik dacht altijd: dit zal ik nooit doen, en toch gebeurde het. Ik werd ook verslaafd aan porno, maar durfde er met niemand over te praten, ik schaamde mij zo. Dit stond later in de weg voor toekomstige relaties.

Het liep geestelijk met mij uit de hand, ik raakte in de put. Ik wist dat er iets diep van binnen was beschadigd na mijn drugsgebruik. Ik kon het niet benoemen, of genezen. Ik kon mezelf niet vergeven voor wat ik had gedaan door naar een prostituee te gaan. Ik zat met een geheim, dat ik niemand kon vertellen. Het verteerde mij geleidelijk aan. Samen met wat plagerijen op het werk, draaide dit uiteindelijk uit op een depressie. Ik kon moeilijk eten of slapen, ik leed eronder. Ik leerde toen ook mijn huidige vrouw Natalie

want also lief heeft God jou gehad
dat Hij zijn Eniggeboren Zoon

kennen. Ik voelde opnieuw dat er iets in de weg stond tussen mij en haar. Evenwel toonde ik het niet. Ik huilde de hele dag door, maar vermande mij telkens als ik bij haar kwam. Ik kon niets delen over gevoelens of problemen. Ik hield het voor mezelf.

Schaamte

Ik zat diep in de put, door een geheim dat ik niet kon delen. Het was zo erg dat ik, als het nog langer had geduurd, zelfmoord had gepleegd. Die gedachte maakte mij tegelijk bang. Het voelde als de enige uitweg voor even. Toen, in het diepste van de nacht, dacht ik plots aan God. Ik wist niet hoe ik Hem kon bereiken. Ik schaamde me voor wat ik had gedaan. Ik praatte erover met mijn papa omdat God nog steeds een vast fundament was in zijn leven. Onder veel tranen biechtte ik alles op. Kon ik wel bij God komen, was het niet te laat? Papa antwoordde dat God alles vergeeft, hoe erg de zonde ook is. Jezus, de Zoon van de levende God, heeft Zijn leven gegeven, voor de zonden van de mensen ¹. Daardoor wordt er verzoening mogelijk tussen God en mensen. Als ik terugkeerde naar de Heer en mijn schuld beleed, zou Hij mij met open armen ontvangen en

zou Hij alle schuld wegnemen door Zijn Zoon Jezus Christus. Ik werd gedreven om dit te doen. Ik was mentaal bankroet en had niets te verliezen. Toen hebben we samen gebeden en heb ik met heel mijn hart onder tranen beleden aan de Heer Jezus wat ik allemaal had gedaan. Ik had gevraagd of Hij in mijn hart wou komen en alle schade genezen zou die ik had veroorzaakt.

Ik kon die nacht goed slapen, was wel nog wat onzeker. Maar 's morgens was ik zo veranderd. Er was precies 1000 kg van mijn schouders gevallen. Ik voelde mij vergeven door de almachtige God en ik kon eindelijk mezelf vergeven. De problemen waren nog niet van de baan, maar alles was zo draagbaar geworden. Ik werd gedragen door de Heer en dat voelde ik ook. Vanaf die dag kon ik met vrijheid over mijn verleden spreken met mensen, ik had geen geheimen meer. Beetje bij beetje, werd ik genezen en vernieuwd door Gods Geest in mij. Of het daarna van een leien dakje liep? Niet onmiddellijk, maar nu weet ik dat God je nooit loslaat. Ik kijk zelfs met dank terug naar mijn leven in plaats van met spijt, naar de weg die ik moest gaan om tot Hem te komen. Hij heeft mij een nieuw hart gegeven van binnenuit, iets wat niemand kon, dan Hij alleen! Dit had een psycholoog

of gelijk wie mij nooit kunnen geven.

“Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.”

*Bijbelboek Mattheüs
hfdstk. 11 verzen 28-30*

Pieter-Jan Steyaert

Colofon...

Evangelische Volwassenen Werking vzw
afd. Wegwijzer

Coördinatie: Erik D'Joos
Witgoor 63
2250 Olen

Mail: info@weg-wijzer.net
Bestel: bestel@weg-wijzer.net
Web: www.weg-wijzer.net

Redactie: Erik D'Joos, Johan Leroy,
Yvan Thomas, Martin
Turner, Ann Van der Flaas.

Correctie: Ann Vermeersch
Eindcorrectie: Marijke Verbrigghe
Vormgeving: Jehtron Wervik

© Overname van artikelen is mogelijk, mits
voorafgaande toestemming van de uitgever.

Reacties kunnen via mail ons toegestuurd
worden naar info@weg-wijzer.net

¹ Bijbelboek Johannes
hfdstk. 3 vers 16